

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 223/2025
25.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Јовичић, адвокат из ..., против туженог „URBAN PETS“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2987/24 од 04.09.2024. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2987/24 од 04.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 459/22 од 01.04.2024. године, ставом првим изреке, поништено је решење директора туженог од 01.07.2022. године којим је тужилци отказан уговор о раду, као незаконито. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљу врати на рад. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилца тражила да је тужени распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању, способностима и радном искуству у складу са потребама процеса и организације рада туженог као послодавца, као недозвољена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 149.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2987/24 од 04.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 459/22 од 01.04.2024. године у ставовима првом, другом и четвртим изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Испитујући побијану пресуду на основу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка тужени се у ревизији паушално позива.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на неодређено време на радном месту ... по закљученом уговору о раду од 16.07.2021. године, до доношења решења о отказу уговора о раду од 01.07.2022. године. Тужени је тужили препорученом пошиљком путем поште послао упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 20.06.2022. године, с обзиром да достављање у просторијама послодавца није било могуће, јер се тужила налазила на боловању. Туженом се пошиљка у виду упозорења на постојање разлога за отказ уговора о раду вратила као неуручена. Тужени је електронским путем на e-mail тужиле, који је она користила у пословној комуникацији са туженим, доставио упозорење на отказ, на које се тужила изјаснила мејлом од 24.06.2022. године. Тужени у упозорењу није детаљно образложио и конкретно навео све разлоге због којих се тужила упозорава да постоје разлози за отказ, односно упозорење не садржи конкретан опис свих радњи извршења повреде радне дисциплине које се тужили стављају на терет, јер није конкретно наведено ни време, ни место извршења повреде радне обавезе, односно непоштовање радне дисциплине, нити је наведено у ком месту рада је тужила одбила да привремено ради.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев са образложењем да упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду није достављено у смислу одредбе члана 180. Закона о раду, те да у упозорењу које је тужила примила путем електронске поште и на исто се изјаснила, нису наведене конкретне радње извршења повреде радне дисциплине, нити време и место извршења повреде, односно непоштовање радне дисциплине супротно одредби члана 180. Закона о раду.

По налажењу Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то: ако несавесно или немарно извршава радне обавезе (тачка 1.), ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћење (тачка 2.) и ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом односно уговором о раду (тачка 5.).

Одредбом члана 180. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1.); упозорењем из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2.); упозорење се доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона.

У конкретном случају упозорење тужили за постојање разлога за отказ уговора о раду, који је тужила примила мејлом и на које се изјаснила (без обзира што није достављено у смислу одредбе члана 180. став 3. Закона о раду), не садржи детаљне податке о томе када, где и на који начин је тужила учинила повреду радне обавезе, односно из садржине упозорења се не може идентификовати повреда радне обавезе, већ на уопштен начин се наводи чињенични опис недозвољених радњи, без детаљно прецизног одређења на који начин, када и како су исте учињене, чиме је тужили као

запосленом ускраћена могућност да пружи адекватну одбрану од изнетих навода, што поступак који претходи доношењу решења чини незаконитим. Није довољно паушално образложење као у конкретном случају, да је запослени одбио да поступи у складу са уговором о раду и привремено посао обавља у окривиру друге малопродајне локације која послује у саставу предузећа „URBAN PETS“ д.о.о., а која се налази на удаљености од 5,5 километара од локације на којој запослени иначе обавља своје радне задатке, те да је запослени одбио да ступи на рад у редовној смени прописаној од стране овлашћеног лица у складу са потребама организације рада послодавца, с обзиром да је циљ упозорења да се тужиоцу јасно укаже када, где и на који начин и којим поступањем је причинио повреду радне обавезе, како би суд у току поступка исте тврдње могао да провери.

Како предметно упозорење не садржи ваљан чињенични опис радње повреде радне обавезе која представља отказни разлог, односно конкретно чињење, нечињење или пропуштање тужиле које јој се ставља на терет, нити тачан временски оквир када су наведени пропусти учињени, послодавац је поступио супротно одредби члана 180. Закона о раду, због чега је правилна одлука нижестепених судова којом је поништено решење о отказу уговора о раду од 01.07.2022. године.

Како је основан захтев за поништај решења о отказу уговора о раду од 01.07.2022. године, правилно је усвојен тужбени захтев за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер тог захтева.

Супротно наводима ревизије, свака повреда радне обавезе или непоштовање радне дисциплине мора бити идентификована по начину, времену и месту извршења. Исто се односи на упозорење за постојање разлога за отказ уговора о раду. У противном не омогућује се одбрана запосленом и законитост отказа. Према утврђеним околностима случаја, Врховни суд прихвата као правилну оцену нижестепених судова да је решење чији се поништај тражи донето непоштовањем напред цитираних законских одредби.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета на основу одредбе члана 153. и 154. ЗПП, сагласно АТ.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**